

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קצ"ט
פרשת נח
ה' חשון תשפ"ז

מאת מוריני
הרב שליט"א

לה' אסור לוותר!

"אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדורתי"
בראשית ו', ט'

יש חוק שמי שבא ומתפלל ומבקש, נותנים לו. תשתמש בחוק הזה! זה חוק אצל ה'! אל תשאל שאלות מדוע ולמה, יש חוק! תשתמש בחוק! מה אתה מפחד להשתמש בחוק הזה? כתוב בחוק הזה שאתה בן של ה'. אתם בנים של ה'! ואם תגידו: איזה בנים אנחנו? לא מגיע לנו, אנחנו שוברים לאבא את הכל בביתנו אז תדעו שכתוב עוד סעיף בחוק הזה, והוא: "בני אתה, אני היום ילדתיך" (תהלים ב', ז).

דוד גילה עוד סעיף נסתר: שכל אחד נקרא בן של ה', וכל אחד נולד ברגע זה. תדע לך, היום נולדתי! מי זוכר מה שהיה אתמול? מי זוכר מה שהיה לפני רגע? אדם חושב: פשעתי, חטאתי, ה' לא מסתכל עלי, הוא לא יקבל את התפילות שלי. וה' אומר לו: תשאל, תבקש את כל העולם! "שאל ממני ואֶתֶנָּה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי אָרֶץ" (תהלים ב', ח).

ולכן אומר הרבי: צריך לבוא להתפלל, ולבקש, ולעצוק, ולא לעזוב את ה'.

לבקש פלאי פלאות

אם אדם יתפלל לה', יבטח בה', אז הוא יראה כאלה ניסים ונפלאות שאי אפשר לתאר אותם. וזה שכתוב: "בְּקֶחֱךָ אֶבְתִּינֶנּוּ, בְּקֶחֱךָ וְתַפְלִטֵנוּ. אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ, בְּקֶחֱךָ וְלֹא בִשְׂוֹ" (תהלים כ"ב, ה-ו). צריך להתחיל לבקש פלאי פלאות, לזכות להיות כמו האבות הקדושים. פלאי פלאות! לכן צריך לא לוותר לה', לבקש להיות כמו אברהם, יצחק ויעקב, כמו דוד המלך, כמו כל הצדיקים הגדולים.

למה לא קיבלתי?

בדרך כלל האדם רחוק מתפילה בכוונה, ולכן הוא לא מקבל את מה שהוא רוצה. ואז בא היצר הרע ואומר לו: הנה, תראה, התפללת ולא קיבלת! אדם צריך לעשות את החשבון נפש: למה לא קיבלתי? כי לא התפללתי בכוונה.

אבל היצר הרע מטשטש לו את האשמה, ורוצה שאדם יתלה את האשמה בה' יתברך. כמו שכתוב: "אִיּוֹלֵת אִדָם תְּסַלֵּךְ דְּרָכּוֹ, וְעַל ה' יִנָּאֵץ לִיבּוֹ". האיוולת שבבן אדם, החוסר אמונה שבו, זה מסלף לו את הדרך! זה מעכב לו את הישועה. אם אדם היה בוחן את עצמו, היה רואה שכל מה שהוא לא קיבל, זה כי הוא לא התפלל בכוונה ובמסירות נפש.

מסירות נפש בתפילה: תן לו לנהל את העולם

באמת צריכים מסירות נפש, עד שנכנסים לעבודת התפילה, להתנתק מהמחשבות. אדם כל היום חושב על כסף, על הבית, על הילדים, על מה שהוא יעשה עוד שעה, לאן הוא ילך? המוח שלו עובד מיליון מחשבות בדקה. איך מתנתקים מהמיליון מחשבות האלה? לזה צריכים מסירות נפש על קידוש ה'. באותו הרגע של התפילה צריכים לדעת שה' מנהל את העולם. הוא מלך העולם, הוא עושה הכל! תן לו לנהל את העולם, אל תעזור לו. אדם, עם המחשבות שלו, רוצה לעזור לקב"ה לנהל את העולם. אתה רק תתפלל בכוונה, מילה מילה, אות אות. תשב בשקט, תן לו לנהל את העולם.

אחרי שנה יצא מן התיבה, הוא ראה חורבן! הוא ראה מיליוני אנשים הרוגים פזורים על ההרים ועל הגבעות. הוא התחיל לבכות, הוא התחיל לבקש רחמים. אמר לו הקב"ה: "רעיא שטיא, רועה שוטה! עכשיו בוכים? למה לא בכית מקודם? בשביל מה חיכית 120 שנה? כל מה שהודעתי לך שיהיה מבול עוד 120 שנה, זה רק כדי שתצעק ותתחנן כל ה-120 שנה שתבטל הגזרה! ולא שתתחיל לעשות לי תיבה."

"צדיק היה בדורותיו"

ה' אמר: "אני מביא מבול לעולם", ונח אמר: בסדר, אני מסכים, זה גזרה, מה אפשר לעשות? ולכן יש אומרים על נח ש"צדיק היה בדורותיו": הוא היה צדיק רק בדורו, אבל לא צדיק ביחס לצדיקים בדורות אחרים. ועל זה אומר הוזהר, שאם משה רבינו או אברהם היה בזמן המבול, לא היה יורד מבול. משה היה צועק לה' ובוכה ומחזיר את כל העולם בתשובה. הוא היה עושה כאלה תפילות, שהיה מבטל את המבול. אין דבר כזה שאי אפשר לבטל גזרה! משה ידע שעל ידי תפילה אפשר לבטל את כל הגזרות! משה ידע שאסור לוותר לה'.

לה' אסור לוותר!

הרבי אמר: לה' אסור לוותר! תצעק! תתחנן! תבקש גדולות ונוראות, תבקש פלאי פלאות, תבקש הכל! מי שמוותר לה'... שיוותר, אבל שידע: זה על חשבון האיש.

הרבי אומר שאסור לוותר. בשביל מה לוותר? הרי יש לה הכל! יש לו והוא נותן! מה, יחסר לו משה? אל תדאג, אם הוא יתן לך לא יחסר לו דבר. לא צריך לרחם עליו, אל תדאג, לא יהיה לו קשה לתת לך. אז אם הוא יתן לך הכל ולא יחסר לו דבר, למה שתוותר? רק למה אנחנו מוותרים? כי אנחנו אנשים מנומסים, אנחנו אנשים עדינים, אנחנו רגילים שאסור לבקש יותר מדי.

הרגילות הזאת, צריך אותה כלפי בני אדם. צריך בכל הכוחות להתנהג בדרך ארץ, בעדינות כלפי בני אדם. אבל כלפי ה' יתברך, כמה שתטריח יותר, כמה שתבקש יותר, תזכה ליותר ניסים, ליותר ישועות.

שעת רצון שהזמננו

מסופר על הסבא של רבינו, רבי נחמן מהורדענקער: הבעל שם טוב הציע לו שידוך, את האחות של רבי יצחק טרוביצער. שאל רבי נחמן מהורדענקער את הבעל שם טוב הקדוש: מה יקרה אחרי החופה? אמר לו הבעל שם טוב ברוח הקודש: יהיה לכם בן, ואשתך צריכה להסתלק מן העולם. תשאל אותה אם היא מסכימה להתחתן על דעת זה. שאלו אותה, והיא ענתה: כן, אני מסכימה על דעת זה. שגולד הילד, עמד רבי נחמן מאחורי הדלת ושמע את אשתו מתפללת ומתחננת לה שיתן לה חודש אחד לחיות, בשביל לראות את הילד. ואז אמר: "אוי, אוי! הייתה עכשיו שעת רצון, והיא יכלה לבקש כל החיים לראות את הילד, היא יכלה לבטל את הגזרה לגמרי!" אדם צריך להתרגל לבקש על כל דבר שהוא צריך בחיים. דוד המלך גילה איזה סעיף שם בחוקים למעלה, שאפשר לבקש מה' מה שרוצים.

שו"ת לשולחן שבת

הפקד שלא מרצון

ניצול תקלה ברב-קו

שיכולים להיכנס לביתו העולה באש ולהציל לעצמם מאכלים וכלים – הגם שהוא הפקיד לגמרי את תכולת ביתו, מ"מ ממידת חסידות ראוי שנוטלי הכלים והמזון יחזירו לו את מה שהצילו מביתו.

ומבארים רש"י והריטב"א, שטעם הדבר הוא משום שממון שבעליו הפקידו שלא מרצונו הטוב, אלא מתוך אילוף – הדבר נראה כאילו אין זה הפקד גמור, לפי שלא מרצון הפקידוהו. ויהודי הנוהג כחסיד אינו מעוניין לזכות בממון זה (וכן הובא במשנ"ב של"ד, כ"ג).

לאור זאת, נוכל לכאורה ללמוד לענייננו: שאע"פ שהחברה מאפשרת לעלות

לאוטובוס בחינם, הרי אין זה אלא מתוך כוונה המציאות של התקלה

במכשיר. ולפיכך, לא ראוי להודיע ולפרסם ברבים אודות אפשרות הנסיעה בחינם, כי זהו ניצול 'ההפקד' המאולץ של החברה (שמשקיעה כסף בכל נסיעה – תשלום לנהג, דלק וכו'). וכאמור, אין נוח לחסיד ליהנות ממה שהפקיד אדם שלא בלב שלם ובנפש חפצה.

ובשלמא הבחור עצמו, שעלה לאוטובוס וגילה שהנסיעה בחינם – ודאי שלגביו לא שייך לומר שראוי שירד ויחפש נסיעה אחרת בתשלום, שכן הוא לא נכנס לאוטובוס על מנת לנצל מצב של הפקד מאולץ, אלא עלה על דעת לשלם. והרי החברה מחויבת ומעוניינת לאפשר לנוסעים להגיע ליעדם בזמן וללא טרחה מיוחדת.

אבל להזמין לכאן אורחים כאלו, שלא התכוונו כלל לנסוע עתה באותו קו – אין זו הנהגה ראויה לבן תורה!!

שאלה: סיפר בחור אחד: עליתי לאוטובוס המוביל למוסד בו אני לומד בירושלים. הוצאתי מכיסי את כרטיס הרב-קו האישי שלי, בכדי להעבירו במכשיר שבכניסה לאוטובוס, ולפתע מודיע לי הנהג: "המכשיר מקולקל". שאלתי אותו: "האם אצטרך לשלם בכסף, או לשלם בנסיעה הבאה ברב-קו עבור שתי נסיעות?"

הוא השיב בשלילה והסביר: "כאשר המכשיר מתקלקל, החברה אינה גובה שום תשלום עבור הנסיעה, ומאפשרת לנוסעים להגיע ליעדם בחינם". חשבתי בלבי: אם עליתי לאוטובוס בתחילת מסלולי, והתמזל מזלי לזכות בנסיעה חינם, מדוע שלא אזכה את הרבים בדיעבד?...

התקשרתי מיד לרעי וידידי העתידיים לעלות ירושלימה מאוחר יותר, ולכולם הודעתי: "המכשיר שבאוטובוס העושה

כעת את דרכו לירושלים מקולקל, ראו לנצל זאת..."

ואכן, כמה הצטרפו והרוויחו נסיעה בחינם, והכל הודות ליזומת הפצת הידיעה המרנינה שלי...

מאוחר יותר התעוררו אצלי נקיפות מצפון, שמא לא נהגתי כשורה...

אודה לתשובת הרב: האם יש טעם לפגם בגילוי המידע לאחרים? מכיון שעל פי תקנות החברה נסיעה שכזו אינה כרוכה בתשלום, ממילא לא גנבתי מהם מאומה?

תשובה: מבוואר במסכת שבת (קכ.). שמי שפרצה דלקה בביתו בשבת קודש, אסור לו להציל לעצמו מביתו יותר ממזון שלוש סעודות, משום שחששו חז"ל שאם יעסוק בהצלת רכושו, מחמת טרדת ההצלה הוא עלול לשכוח את השבת ולכבות את הדלקה. ואם הכריז בעל הבית בפני רבים

סיפור לפרשה

בכל פסיעה טעם גן עדן

"את האלהים התהלך נח" בראשית ר"ט

לאחר חתונתו עבר רבינו לגור בכפר אוסיאטין, שם התגורר חותנו, רבי אפרים. היה זה כפר קטן ושקט, מוקף ירק, ולא הרחק ממנו זרם נהר בנחת. רבינו היה יוצא מביתו אל היער, מטפס בהרים ויורד בעמקים, עד שנבלע בין קני הסוף שעל גדת הנהר. שם, בין העצים ולקול ציוץ הציפורים, היה מרים עיניו לשמים ומדבר עם בוראו מעומק הלב, כאדם המדבר עם חברו, ומבקש שיקרבו אליו באמת.

לבדו, רחוק מכל יישוב, היה שר שירי שבח והודיה לה', דמעות של געגוע וזולתות מעיניו, ולפעמים צועק אליו בכל כוחו, כבן המתחנן לפני אביו הרחמן. כך עשה שעות ארוכות בהתבודדות, ובכל צעד בין עצי היער הרגיש טעם של גן עדן.

היו פעמים שעלה על סירה קטנה ונתן לה להיסחף עם הזרם, עד שנעלמה בין הקנים, במקום שאיש לא ראה אותו, ושם עסק בעבודת ה'. לא פעם הרגיש שאינו יודע לשלוט בסירה ושהוא עלול לטבוע חלילה, והיה זועק: "ירבונו של עולם, הושיעני מן המים האדירים!" ואז ראה בעיניו איך ה' שמע את תפילתו והחזיר אותו בשלום אל החוף. שנים אחר כך, כשלימד את אנשיו על כוחה של הצעקה לה', אמר להם שכך בדיוק צריך האדם לזעוק תמיד אל השם יתברך, כדי שלא ייתפס בדרשתו של היצר.

כעבור זמן, כשעבר רבינו בדכו דרך אוסיאטין, אמר בגעגוע: כמה טוב היה לי כאן פעם, בכל צעד הרגשתי גן עדן, ולמה לי כל הפרסום של היום?

מילדותו היה רבינו רגיל ללכת לציון סבו, הבעל שם טוב, ולשוחח עמו. אבל אוסיאטין הייתה רחוקה מאוד ממזיבו, והדרך לא תמיד התאפשרה. לכן מצא דרך אחרת: בעוד הלילה חשוך, היה קם בשקט, נוטל ידיו, לובש מעיל ויוצא לחצר. שם כבר חיכה לו העגלון של חותנו העשיר, שאיתו סיכם מראש, ותמורת תשלום לקח אותו לעיירה הסמוכה סמילע. שם קבור הצדיק רבי ישעיה מיאנוב, מתלמידי הבעש"ט ומחבר הספר "צוואת הריב"ש". רבינו היה משתטח על קברו ומבקש ממנו שיהיה שליח וימסור לסבו את דבריו. אחרי זמן רב, כשעדיין היה חושך, חזר לבית חותנו. כך נהג תקופה ארוכה, ואיש מלבד העגלון לא ידע על כך.

עד שבוקר אחד הגיע רבי אפרים מוקדם, הציץ לאורווה ונדהם לראות שהסוסים מכוסים זיעה. הוא שאל את העגלון מה פשר הדבר, כאילו הסוסים רק עכשיו חזרו מדרך. לעגלון לא נותרה ברירה, והוא סיפר שחתנו הצעיר נוסע לפני עלות השחר לציון של רבי ישעיה בסמילע.

כך באותן שנים הסתיר רבינו היטב את עבודתו מעיני כולם, עד שהגיעה מן השמים העת שיתגלה לעולם..

נקודת אור

בית שלנו לא מדברים ככה

מאת: דוד ג' פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לדור' על חינוך ילדים

ואף כי במבט שטחי נדמה, כי אם נצחק, נאיים או נעניש, נצבור בכך יותר כוח, אך במבט יותר עמוק, העוצמה האמיתית של המשמעת היא דווקא כשמבצעים אותה מתוך רגיעה. כעס וצעקות בעצם מורידים מהסמכות של ההורה, כי זה אומר שהוא לא מספיק מאמין בכוח הפנימי שיש לדיבור הסמכותי שלו. בעולם המשמעת האמיתי, דווקא דיבור שקט ונינוח משדר עוצמה הרבה יותר גדולה. הוא משדר: 'אני לא צריך להילחץ, לריב או להדים את הקול, כי אני משוכנע שגם ככה יקשיבו לי'.

(וקראת לשבת עונג)

החרים את הבן עד שהוא יבקש סליחה, ועברה שנה שלמה בה הם לא דיברו זה עם זה, כי הילד לא ביקש סליחה, והאבא לא ידע איך לרדת מהעץ...

כדי שהחינוך להימנעות מחוצפות יצליח, צריך שהמשמעת תהיה נקייה ועניינית, ככל האפשר. זה אומר להשתדל (עד כמה שאפשר, אחרי הכול אנחנו רק בני אדם...) לא לכעוס, לא להרים קול, לא להגיב בצורה לחוצה או עצבנית, ולהישאר נינוחים ככל שנוכל.

זה בוודאי לא יהיה מושלם, כי לכל הורה יש בתוכו גם מידות לא טובות, אבל ככל שנצליח להפיק משמעת יותר נקייה – כך הילד יציית יותר, בעז"ה.

האם נכון לדרוש מהילד לבקש סליחה? ישנם הורים הדורשים מילד שהתחצף לבקש סליחה, ויש כאלו שאף ירחיקו לכת ויחרימו את הילד עד שהוא יבקש סליחה.

לדעתי, הדרישה הזאת בדרך כלל מיותרת. עצם העובדה שהבענו התנגדות לדיבור החצוף, הוא תגובה מספיקה וראויה.

לעומת זאת, כאשר הילד מבקש סליחה באופן מאולץ וליבו בל עמו, אין בכך הרבה תועלת. (לפעמים הוא יבקש סליחה בצורה כל כך לא מכבדת, שהוא יצטרך גם לבקש סליחה על הסליחה, וזה לא ייגמר...) ובעיקר כשמדובר במתבגרים מאתגרים, שם זה כבר ממש עלול להסתבך. היו מקרים שהאבא

אשריכם ישראל אשר בחר בכל א-ל והנחילכם התורה ממדבר מתנה

עם סיום ירח האיתנים וחודש החגים, נפתחו היכלות התורה והחינוך של מוסדות 'נחמת ציון' – שובו בנים ברסלב, בקול מהדהד ותנופה חסרת תקדים

עם תום ירח האיתנים, לאחר חג האסיף וזמן שמחתנו - שמיני עצרת החג הזה ושמחת תורה. עת 'עשו לי סעודה קטנה' ונצירת הקשר הנצחי של היהודים עם אבינו אב הרחמן שבשמים, חזרו אלפי עמלי התורה, אברכי הכוללים ובחורי הישיבות, לצד תינוקות של בית רבן, בנות בית יעקב הצנועות והחסודות על היכלות הלימוד ומוסדות החינוך בשקידה. בשעה טובה ומוצלחת נפתחה שנת הלימודים וזמן החורף בכל היכלי התורה, הכוללים, הישיבות הקדושות, התלמודי תורה, הגנים, בית הספר והסמינר.

אשרי העם שככה לו

בהיכלי הישיבות הקדושות והכוללים לאברכים שבו הליומדים למקומותיהם בספסלי דבי מדרשא בחיות מחודשת, מוכנים ומזומנים להתעלות במעלות התורה והיראה.

עם פתיחת ה'זמן', התמלאו בתי המדרש בעמלה של תורה, כאשר שאגת הויות אביי ורבא מהדהדים בין כתלי בית המדרש. המשיגים בשיבות וראשי הכוללים נשאו מדברותיהם לרגל פתיחת הזמן, ומעוררים על זכות וחובת השקידה, ניצול הזמן היקר של חודשי החורף הארוכים, והעמקת העיון במסכתות וסימני השו"ע הנלמדים במסגרות השונות.

הכל פי תינוקות של בית רבן

במקביל, נרשמה התרגשות רבה בקרב התלמידים והוריהם עם שובם של תינוקות של בית רבן אל התלמוד התורה וגני הילדים.

הילדים הרכים גדשו את כיתות הלימוד בשמחה, כשהם פותחים את יומם בברכות התורה ובשקיעה מענגת בלימוד, ביום שכולו טוב.

המלמדים והמחנכים קיבלו את פני התלמידים בחום ובמאור פנים, תוך דגש על חזרה מהירה לשגרת הלימודים.

בגנים ובכיתות הנמוכות נערכו מסיבות פתיחה קטנות לציון תחילת הלימודים, כשהתלמידים היקרים משתפים מחוויותיהם במהלך החגים הקדושים שעברו עליהם בשמחה ובהתעלות.

כה תאמר לבית יעקב

גם בבית הספר לבנות ובסמינר נפתח זמן החורף בסדר וארגון מופלאים. התלמידות שבו לספסל הלימודים מתוך נכונות להתעלות בלימודים, ביראת שמים ובמידות טובות.

צוותי ההוראה והחינוך הכינו תוכניות פדגוגיות, חינוכיות ולימודיות מקיפות לשנת הלימודים, במטרה להעניק לכל תלמידה את הכלים המיטביים לגדול ולהתפתח בדרך המסורה לנו מדור דור.

הי רצון שחודשי החורף הבעל"ט יהיו גדושים בעלייה רוחנית, בשקידה בתורה, ביראת שמים טהורה. הנהלת המוסדות מאחלת קדם מורנו הרב שליט"א על מי מנוחות ינהלני אל מול פני משיח צדקנו בבראות איתנה ונהורא מעליא.

רבני הישיבות וראשי הכוללים, צוותות החינוך והצוותות המקצועיים בכלל מוסדות החינוך, התלמוד תורה, גני הבנים והבנות, בית הספר והסמינרים. שיזכו כולם לעמוד על משמרתם בבריות גופא, ולראות ברכה והצלחה בעמלם לאורך ימים ושנים טובות.

כולל הוראה

כולל עתיקה

ישיבה קטנה 'הכמה ודעת'

כולל צעירים

תלמוד תורה 'נחמת ציון'

ישיבה גדולה 'הכמה ודעת'

סמינר 'תניבות' בית יעקב

בית ספר 'באר מרים'

בחורי ישיבת חכמה ודעת בציון רבן גמליאל ביבנה, שעת התבודדות ביער "זיץ" בקוממיות, ופיוטים בנוסח ברסלב

לקראת ראש השנה שחלף, בימי הרחמים והסליחות, יצאו בחורי הישיבה למסע חיזוק והתעוררות מיוחד, שהותיר רושם עמוק בלבבות כל המשתתפים, ושהדיו מורגשים בין כותלי הישיבה עד היום.

התחנה הראשונה הייתה בציון הקדוש של התנא האלוקי רבן גמליאל ביבנה. יבנה - העיר שבה המשיכה אש התורה לבעור לאחר החורבן, והמקום שבו ישבו גדולי התנאים ושמרו על גחלת התורה - קיבלה את פני הבחורים באווירה של קדושה והוד.

שם, במקום רווי קדושה, התאספו הבחורים ואמרו יחד את ה"תיקון הכללי" בהתעוררות גדולה ובהשתפכות הנפש. קולות התפילה עלו מעומק הלב, מזמור אחר מזמור בנוסח ובניגון המיוחד של מורינו הרב שליט"א, כשכל אחד מהבחורים שופך את לבו לפני בוראו, מבקש על עצמו, על משפחתו ועל כלל ישראל.

המקום היה אמור להיסגר בשעה שש בערב, אך כאשר ראה האחראי על המקום את החיות ואת ההתלהבות שבה אמרו הבחורים את ה"תיקון הכללי", הוא לא היה מסוגל לקטוע זאת, והודיע כי ישאיר את המקום פתוח עד שיסיימו. היה זה רגע מרגש, שהמחיש כמה תפילה מתוך לב שלם נוגעת ומשפיעה גם על הסובבים.

לאחר מכן עצרו הבחורים ביער, ושם התקיימה פעילות חווייתית ומגבשת, שהעניקה לכולם רוח רעננה ומצב רוח מרומם - ו"קוץ ה' יחליפו כח". האוויר הצח והאווירה הנעימה הוסיפו נופך מיוחד למסע, וחזיקו את הקשר והאחדות בין הבחורים.

חלק מהבחורים אף ניצלו את השעה בחיק הטבע, והלכו לקיים את "עצת העצות" של רבנו הקדוש - ההתבודדות. כל אחד מצא לו פינה שקטה בצל עצי היער, ושם, הרחק מרעש העולם, שפך את שיחו לפני בוראו בשפתו ובמילותיו שלו, מתוך חשבון נפש והכנה לקראת יום הדין והנסיעה לאומן לראש השנה. משם המשיכו הבחורים אל היישוב קוממיות, שם נערך "זיץ" חסידי מיוחד במעמד ראש ישיבת פיטסבורג, הרה"צ רבי יעקב לייפער שליט"א. השולחנות נערכו בכבוד עשיר ומכובד, אך עיקר המעמד היה הרוח שפייעמה בו. במשך כמה שעות ארוכות

עמדו הבחורים ושרו בדבקות עצומה ובהתרוממות הרוח, ניגון אחר ניגון - ניגוני געגועים וכיסופים, ניגוני שמחה וניגוני תשובה - כשהלבבות נפתחים ומתעוררים. לאחר מכן הגיע החזן ר' דב צוקר הי"ו, ושר לפני בחורי החמד פיוטי ראש השנה בנוסח ברסלב. עם פתיחת הנעימות, השתררה דממה, וכל הנוכחים הקשיבו בהתרגשות ואף השתתפו בשירה ובניגונים. הנעימות המוכרות והאהובות, שליוו דורות של מתפללים בימים הקדושים, הכניסו את כל הנוכחים לאווירת יום הדין, ועוררו את הלבבות לקראת הימים הקדושים שעמדו בפתח.

המעמד כולו התקיים בהשתתפות כל צוות הישיבה, שליווה את הבחורים היקרים לאורך המסע כולו במסירות. נוכחותם של אנשי הצוות לצד הבחורים, בתפילה, בשירה ובשמחה, המחישה את הקשר העמוק והחם השורר בין כותלי הישיבה. הבחורים שבו אל בתיהם נרגשים ומחוזקים, טעונים בכוחות מחודשים ובהתעוררות אמתית, ונכנסו אל ימי הדין מתוך שמחה, תפילה וקבלה טובה.

החוויית שעברו במהלך היום - התפילה בציון הקדוש, ההתבודדות ביער, הניגונים ב"זיץ" והפיוטים המרגשים - ליוו אותם לאורך הימים הנוראים ובנסיעה לאומן לראש השנה, וממשיכים להיות מקור של כוח וחיזוק גם כעת, עם תחילתו של זמן החורף. יהי רצון שההתעוררות וההתחזקות ימשיכו ללוות את בחורי הישיבה לאורך כל השנה, בהתמדה בתורה ובעבודת ה', מתוך שמחה ובריאות.

הרמב"ם קובע:
זרקת לומד תורה לכלא?
זרקת את העולם הבא שלך.

לשון הרמב"ם: "המבזה את החכמים - אין לו חלק לעולם הבא" רמב"ם הלכות תלמוד תורה ג, יא

חול טוב להר"ר משה כץ הי"ו חנות הר"ח ר' אברהם חנניה זצ"ל להיכנס בנו הבה"ח שמואל איזיק נ"ו לעול תורה ומצוות	חול טוב להר"ר נתן בהר"ר אפרים צברי הי"ו חנות הר"ר דוד מור הי"ו להולדת הבת להר"ר דוד פורת הי"ו להולדת הבת	חול טוב להר"ר נחמן שרבי חתן הר"ר נחמן שרעבי הי"ו להולדת הבן חול טוב להר"ר נחמן אוחנה הי"ו להולדת הבת	חול טוב להר"ר אברהם אליעזר בהר"ר נחמן ברקמן הי"ו חנות הר"ר יובל ביביץ' הי"ו להולדת הבן להר"ר ראובן אליסף הי"ו להולדת הבת	חול טוב להר"ר נחום מיקל הי"ו להולדת הבן מודיעין עלית להר"ר דן אשטר הי"ו חדרה	חול טוב להר"ר נחמן בהר"ר אביתר עוזרי הי"ו להולדת הבן מודיעין עלית
חול טוב לחתן נחמן בהר"ר דודר מסרטי הי"ו לנישואין עם בת הר"ר שרון פוזילוב הי"ו לחתן נחמן בהר"ר אהרן לויגון הי"ו לנישואין עם בת הר"ר גבריאל צוצונשווילי הי"ו	חול טוב לחתן ישראל בהר"ר שלמה מלכה הי"ו לנישואין עם בת הר"ר יהודה כהן הי"ו לחתן אליעזר ריבלין הי"ו לנישואין עם בת הר"ר נתנאל סניר הי"ו	חול טוב להר"ר נפתלי הערץ בהר"ח ר' מיכאל גול שליט"א חתן הר"ר ששון צמח הי"ו לאירוסין בנו הבה"ח נחמן נ"ו	חול טוב לחתן נתן בהר"ר מרדכי לוי הי"ו לנישואין עם בת הר"ר יוחנן נתן הי"ו לחתן משה דוד פיטוסי הי"ו לנישואין עם בת הר"ר אליעזר מרדכי כהן הי"ו	חול טוב להר"ר ישראל אחרר הי"ו להיכנס בנו הבה"ח יוסף נ"ו לעול תורה ומצוות-מודיעין עלית להר"ר ישראל קורנברג הי"ו להיכנס בנו הבה"ח אהרן נ"ו לעול תורה ומצוות-מודיעין עלית	חול טוב להר"ר נחמן ביטון הי"ו להיכנס בנו הבה"ח דוד משה נ"ו לעול תורה ומצוות

חוסדות ברסלב נחמת ציון

פעילויות עזרה וחסד בקהילה	חברת מתמידים לילדים	סמינר נתיבות בית יעקב	בית ספר בית יעקב	גני בנות וגני שפה נחמת ציון	התאחדות האברכים	כולל אברכים צעירים שערי הוראה	כולל ברסלב להוראה ודיינות	כולל אברכים העתיקה	ישיבת מתחברים בעבודת השם	ישיבה לנוער צמאה נפשי	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבה לצעירים חכמה ודעת	תלמוד תורה נחמת ציון
---------------------------------	---------------------------	-----------------------------	---------------------	-----------------------------------	--------------------	-------------------------------------	---------------------------------	-----------------------	--------------------------------	--------------------------	--------------------------	-------------------------------	-------------------------